

Bonushoofdstuk De actrice in mij

Hoewel Lindsey er in mijn ogen altijd fantastisch uitziet, houd ik ontzettend van dit moment. Het moment dat ze gaat van de vrouw die de wereld te zien krijgt, naar het meisje dat alleen ik ken. Met een vochtig doekje wrijft ze de make-up van haar gezicht, ze bindt haar perfect gekrulde haren in een slordige staart en verruilt haar dure glitterjurk voor een simpel hemdje en spijkerbroek.

Ze kijkt niet eens in de spiegel voordat ze zich naar me omdraait.

'Klaar.'

Als ze haar tas van de stoel heeft gepakt en aanstalten maakt om de kleedkamer te verlaten, kan ik haar nog niet laten gaan. Met een vlugge beweging pak ik haar hand en trek haar tegen me aan. Van de glimlach op haar gezicht krijg ik nooit genoeg.

'Ik ben zo blij dat we dit doen,' zeg ik, terwijl mijn lippen haar wang vinden. Ze slaat haar armen om me heen en zodra ik hetzelfde bij haar doe, vloeit alle spanning uit haar lijf. Haar ontspannen lichaam vleit zich tegen het mijne aan. Het feit dat ik haar kan helpen de stress van haar leven los te laten, maakt me zo trots als een pauw.

'Jij ook?' vraag ik haar als ze me zwijgend omhelst.

'Misschien.'

Lachend druk ik een kus op haar hoofd en leid ons de kleedkamer uit. De fotograaf zwaait als we hem passeren en hij geeft Lindsey een overdreven knipoog, waarna zij grinnikend haar arm om mijn middel slaat. Mijn auto staat vlak voor de uitgang geparkeerd en als we de deur openen, kan Lindsey meteen instappen. Een aantal paparazzi staan op een afstandje foto's maken, maar ze hebben amper de kans ons goed in beeld te krijgen. We zijn al weer weg. De motor broemt onder ons terwijl ik de drukte van Los Angeles verlaat met de vrouw van mijn dromen.

'Ik bedoel...' verduidelijkt Lindsey vertwijfeld. 'Ik heb zin in een weekend met jou, maar ik weet niet wat ik moet verwachten van deze kampeertrip. Van beren en slangen word ik in ieder geval niet blij.'

Met een grijns pak ik haar hand vast, niet van plan deze los te laten tot we aankomen op onze eindbestemming. 'Gelukkig ben ik er om je te beschermen.'

'Ja, dat is vast iets wat ze je hebben geleerd op advocatenschool,' merkt Lindsey op, terwijl ze haar vingers met de mijne verstrengeld en me zijdelings aankijkt.

'Als de beer en ik in discussie moeten over waarom hij ons wel of niet zou moeten opeten, win ik in ieder geval.'

Lindsey lacht schamper, maar als ik haar vluchtig aankijk zie ik de pret in haar ogen. De vrijheid. De liefde.

Dit wordt een heerlijk weekend.

Tijdens de autorit praat ze voluit en ik luister met mijn volledige aandacht. Ik kan uren naar haar luisteren zonder me te vervelen. Ze praat op een dankbare manier over haar leven, ook al heeft ze dat zelf niet door. In haar woordgebruik is ze altijd respectvol naar de mensen die voor haar werken, de mensen op de set, de fans en zelfs de pers. In haar ogen is ze een beroemde bitch en ik heb het mijn missie gemaakt om haar van dat zelfbeeld af te helpen. Wellicht helpt dit weekend daar bij. Even loskomen van haar leven als de wereldberoemde actrice en terugkomen bij zichzelf, Lindsey Lanning.

Langzamerhand maakt de drukke stad plaats voor uitgestrekte natuur. We hebben nog een paar uur daglicht over als de auto stilstaat op de parkeerplek waar mijn vader vroeger ook parkeerde als we gingen kamperen. Pas als ik de autodeur open, hoor ik de rust. De fluitende vogels, ritselende bladeren en knarsende steentjes onder mijn schoenen. Dit is de perfecte plek, omdat het geen officieel kampeerterrein is. Het is afgelegen en privé.

'Dus, hier de tent?' Lindsey wijst vragend naar een stuk gras, maar ik schud mijn hoofd.

'Stukje verderop.'

Ze komt naar me toelopen als ik de kofferbak open en de tassen eruit haal. We hebben niet veel mee. Toen Lindsey vanochtend liet zien dat ze alles wat ze nodig had in een rugzak had gekregen, was ik opgelucht. Zelf heb ik ook maar een rugzak, maar daarnaast slepen we een tent mee, een luchtbed en een slaapzak.

We lopen een kwartier door een prachtig stuk bos voordat we uitkomen bij een heldergroene opening. Het lange gras voelt zacht onder mijn schoenen en de

jarenoude bomen omringen het veldje alsof ze het willen beschermen. Middenin het veld zet ik de tassen neer en Lindsey begint de tent meteen uit te pakken.

Het is vele jaren geleden dat ik dit heb gedaan en de laatste keer was ik nog erg jong, maar samen hebben we al snel de eerste stappen van de gebruiksaanwijzing doorlopen. Genietend van de frisse lucht kijk ik toe hoe Lindsey een haring in de grond slaat. Het voelt als een eer dat ik een van de weinige mensen ben die haar echt leert kennen. Dat ze zich bij mij veilig genoeg voelt om niet te doen alsof. Vanaf het allereerste moment dat ik haar zag, voelde ik me tot haar aangetrokken. Mijn ogen vonden de hare in die club waar Sara haar verjaardag vierde en ik wist dat ik haar moest ontmoeten. Ze is een indrukwekkende vrouw, dus toen haar aandacht zich op mij vestigde, was ik gevlid. Maar toen ze met me mee naar huis ging, was ik extatisch. Op dat moment in mijn leven was ik enkel en alleen bezig met het vergaren van een zo'n indrukwekkend mogelijke lijst met veroveringen, zonder te weten dat ik haar verovering was. Er was iets aan haar dat me maar niet met rust liet, zelfs niet nadat ze mijn bed al uren had verlaten.

En nu zijn we van elkaar. Met een diepe zucht ga ik achter haar staan en leg mijn arm om haar middel, terwijl ze peinzend de instructies leest.

'Hebben we wel genoeg haringen?' wil ze weten. Op dat moment ben ik niet meer geïnteresseerd in de tent, dus trek ik haar nog dichter tegen me aan en druk mijn lippen tegen de zijkant van haar nek. Meteen valt haar hoofd opzij en haar hand glijdt over de achterkant van mijn hoofd.

'Nick,' fluistert ze, als ik die heerlijke zachte huid niet met rust laat.

'Er zitten nog meer in de tas,' grom ik, waarna ik mezelf zachtjes van haar af duw om te voorkomen dat we al het zonlicht verliezen voordat de tent opgezet is. Meteen knikt ze en gaat verder met de haringen.

Het begint te schemeren als de tent eindelijk staat en tevreden kijken we naar ons werk. Mijn vingers verstrengel ik met de hare en ze kijkt naar me op.

'Het is hier zo rustig,' glimlacht ze. Ik glimlach ook, want ik weet dat dit er een paar maanden terug voor had gezorgd dat ze gillend weg zou rennen. Maar nu niet.

'Je leidt een buitengewoon leven, Ellen.'

Opnieuw begin ik haar hals te kussen en omdat er nu geen enkele haast meer is, draait ze zich naar me om, biedt me haar lippen aan. Die zijn nog zachter dan haar hals, dus gretig maak ik gebruik van de gelegenheid. Ze smaakt naar Lindsey. Ik kan

het niet omschrijven... Ze is fris, zacht en vrouwelijk, op een unieke manier. Mijn mond krijgt geen genoeg van haar en... mijn andere lichaamsdelen trouwens ook niet.

Al kussend lopen we naar de tent en kruipen naar binnen, waar ik haar meteen van al haar kleding wil ontdoen. Ik wil haar zachte huid overal om me heen voelen, haar warmte, haar liefde. Het duurt even voordat het zover is, onze monden zijn zo druk bezig met elkaar dat het moeite kost onze schoenen, broeken en shirts uit te doen. Maar als ik toe ben aan haar ondergoed, trek ik mijn gezicht los. Ik wil haar bekijken. Door de opening van de tent valt nog net wat licht naar binnen, genoeg voor me om te zien hoe haar borsten tevoorschijn komen als ze haar bh uitdoet, en hoe haar vrouwelijkheid naar me glimlacht als ze haar slip aan de kant gooit en achterover gaat liggen.

'Ik wil je,' fluistert ze. En ik haar. Mijn god, wat wil ik haar. Voor Lindsey was mijn seksleven prima. Goed zelfs. Maar met Lindsey is het fantastisch. Ze geeft me wat ik wil zonder dat ik er ooit om hoef te vragen, voelt precies aan wat ik nodig heb. Dus probeer ik haar hetzelfde te geven. Een paar seconden later vergezelt mijn boxer haar ondergoed in de hoek van de tent en duw ik zachtjes bij haar naar binnen. Het kost nooit moeite. Het is alsof we voor elkaar gemaakt zijn, alsof het precies past. De kreetjes die ze slaakt als ik even later heen en weer beweeg vang ik op met mijn mond en adem ik in. Met mijn vingers houd ik haar heupen op hun plek terwijl ik geef en neem wat we beiden willen.

Het orgasme overvalt haar eerst, zoals zo vaak. Het is een paar keer gebeurd dat ik me niet in kon houden, maar doorgaans zorg ik ervoor dat zij voor mij klaarkomt. Dat is het minste wat we kunnen verwachten van hoffelijkheid in de eenentwintigste eeuw.

Als ik klaarkom zie ik haar, proef ik haar en voel ik haar overal. Dit is de hemel. Dat kan niet anders.

De warmte die van de vlammen voor ons afkomt doet minder met me dan de warmte van de persoon naast me. Met mijn arm om mijn meisje heen, drink ik wat soep uit de campingbeker, terwijl Lindsey een stuk brood afscheurt en in haar mond stopt. Haar gezicht staat bedenkelijk als ze het brood in haar soep dipt.

'Ik denk dat ik als kind misschien een keer gekampeerd heb. Met mijn ouders, met Abby. Dit voelt allemaal een soort van bekend. Alleen hadden we toen marshmallows in plaats van soep.'

'Marshmallows zijn eigenlijk ook veel beter dan soep,' knik ik nadenkend.

'Ik ben blij dat ik je ouders heb ontmoet, Nick,' zegt ze dan. 'En jij Ted en Claire.'

'Ik wou dat ik jouw vader en moeder kon ontmoeten, Linds. Door wat je me over ze verteld hebt, klinken ze als hele fijne mensen.'

Ze knikt, maar laat het stukje brood afwezig in haar soep vallen en staart naar de vlammen die in de lucht dansen alsof er geen morgen is.

'Waar kan ze nou zijn?' fluistert ze, de pijn duidelijk hoorbaar.

Mijn hart breekt als ik denk aan haar zus. Het is de vraag die ik mezelf ook al weken stel, maar de enige opties die ik bedenken zijn te verschrikkelijk om hardop uit te spreken. Dus laat ik mijn liefde het woord voeren. Mijn grip op haar verstevigt iets en ik druk een kusje op haar slaap. Als haar hoofd op mijn schouder rust, slaken we een gezamenlijke zucht. Van verdriet, van comfort, van gemis en van tevredenheid.

'Je onthoudt ook alles.' Met een glimlach trekt Lindsey haar hardloopschoenen aan, die ik voor haar meegenomen heb. De zon is al een tijdje op, maar het duurt die ochtend even voor we klaar waren om de tent te verlaten. Om overduidelijke redenen.

'Jij bent degene die al die Xbox-spellen voor me kocht,' merk ik op.

'En jij maakte een smoothie voor me.'

'Zullen we concluderen dat we allebei attent zijn?' glimlach ik, terwijl ik de laatste knoop in mijn veters leg en opsta. Lindsey springt ook op en knikt, waarna ze meteen begint te rennen. Ik moet even sprinten om haar in te halen, maar dan vallen we in een comfortabel tempo, waarin we de paden door het bos verkennen. We zien een prachtig stukje aarde op deze verlaten plek. Het enige geluid dat we horen is dat van de natuur en onze versnelde ademhalingen.

'Ik wil nooit meer op de loopband!' roept Lindsey, als ze een half uur later bovenop een heuvel is aangekomen en naar beneden kijkt.

'Misschien kun je sparen voor een nog groter stuk grond,' grap ik. Hijgend drukt ze een kus op mijn wang en richt zich dan weer tot het uitzicht.

'Alleen als dit stuk te koop is,' grijnst ze. 'Ik moet vaker trainen met heuvels, wat een work-out is dit, zeg.'

'Ik vind ons huidige work-out regime anders ook prima.' Met een knipoog geef ik haar een tik op haar billen en na een ondeugende giechel begint ze weer te rennen.

Zodra we weer bij onze tent aankomen, laat Lindsey zich op het gras vallen als een zeester op een zandbank. Met een flesje water in mijn handen wandel ik naar haar toe.

'Mond open.'

Zonder haar ogen te openen of vragen te stellen doet ze wat ik zeg, wat me vervult met een gevoel van trots. Ze vertrouwt me. Voorzichtig giet ik wat water in haar mond en ze drinkt er gretig van. Als het flesje leeg is laat ze zich weer achterover vallen en wanneer ik mijn waterspiegel ook heb aangevuld, neem ik plaats naast haar.

Ze kijkt me zijdelings aan. 'Dus, dit kamperen was een briljant idee. Ik vind het erg leuk.'

'Maar...?'

'Maar hoe gaan we nu douchen?'

Goede vraag... Fronsend kijk ik haar aan. Dat ik hier niet aan gedacht heb.

'Is er een meer?' vraagt Lindsey, ook al hebben we net een uur lang de omgeving verkend en weten we dat er geen meer in de buurt is. Ik schud mijn hoofd.

'Gaat het bijna regenen?' glimlacht ze pestend, terwijl ze opzij rolt, zodat ze met haar handen op mijn borst kan leunen. 'Ik bedoel, ik vind het niet erg als je een beetje bezweet bent, maar dit...'

Ze lacht als ik met mijn bezwete hand over haar gezicht wrijf, maar het ontgaat me niet dat haar tong even komt ontdekken.

'Hoeveel water hebben we nog?'

Ik houd het lege flesje omhoog en zucht lachend. 'Tijd voor plan B.'

Als we twee uur later inchecken in een hotel en een uur doorbrengen in de douche, weet ik dat het weekend gered is.